

FALUSI MÁRTON

Zuglischer Manó és a szabadság

FALUSI MÁRTON (1983) Budapest

És megbújnak a menüzős helyek,
be ne üljön, ki gépen szállt alá.
Turistabuszok vagyont költenek,
ínyükre nincs más, csak a tálalás.

Matyóhímezők és luffyhámozók
fűznék ebédidőbe Zuglischert:
kormánytisztviselőként háborog
gyomra, bár fél, amiért szólni mert.

Pihenőkártyájáról Széchenyi
zónaadagot szalontüdőz le,
haskártyaadósságát mérsékli
az inzulintermelés gyümölcse.

Szabadsága egyetlen órányi,
beváltható a cafeteria,
leváltható rendszer a kormány is,
az Úr se mindenható, félig az.

Fél hétkor már bordásfalról húzza
erővel könnyített testnevelés,
parancsra drasztikus fogyókúra
alig apasztja súlyfeleslegét.

Elsőként érkezve iskolába
kimerült őrkutya vicsorít rá,
padján elnyújtózva megcsodálja,
hogy fennköltlen lealacsonyítják.

Fölkel a Nap felköltve jurátus
golyákat prompt tantárgyfelvételhez.
Öklelőző holtversenyfutásuk
fordulóin gáncsol a véletlen.

Mielőtt a tömeg megindulna,
pontban az egyetem nyitásakor,
összebb szorul, s mint massa vagy gyurma,
azzá lesz, ki tulajdon mása volt.

Abban a fölszentelt pillanatban
megadatik a szabadságélmény
Zuglischernek, magára maradtan,
ismeretlenül magához térvén.

Asszonyok kínálgatják ölüket,
sok előszobába közt elvesznek
nappaliból kizárt közös ügyek,
intézetbe küldve, nagy elvekhez.

Rokonsága szétforgácsolódik,
szerteszórva, mint az oldott kéve,
keresztelőtől utolsó szóig,
pereg, múlik a családok éve.

Közrefogják a kielégülés
és az elalvás, két öreg smasszer,
vádat ellene az államügyész,
álma emel, senkit sem szalaszt el.

Szökteti az összeférhetetlen
ágyból kéjhajhászó éhség, légszomj,
fekszik park fűvén, gazdátlan telken,
nyomasztja keréknyom és kenyérgond.

Mielőtt a bordélyházba lépne,
szíve rugdosná be vak nyílásán,
átadja magát a jóérzésnek,
fütyül rá, minek nézzék, kik lássák.

Miután a bordélyházból kilép,
erkölcsökért sóvárog paráznán.
Ha betartja őket, minek, miért,
ha betart nekik, porig alázzák.

Hűségét sohasem tanúsítják,
hűtlenségének nincsen tanúja.
Bűnben fogant, testet öltött titkát
viszi rá a lélek, hogy besúgja.

Ami befolyásolja hitvesi
szerepét, kapcsolati pózait,
távolról áthevít, föllekkesít,
együtt élve egyre messzebb taszít.

Végül, mint az eljárás alá vont
hajléktalan, jelenlétlén ikon
videoinstallációjáról
végigkövethető krisztusi nyom,

Zuglischer Manó is elhidegül
körberagyogott ablakkerettől,
üvegén fodrozódik egyedül,
porszemcséin színleg visszatetszőn.

Santander

Miféle strandokon vív
lírád szerelmi tornát?
Lehúzva leng a combfix,
éghez tapadt vitorlás
fedélzetén kötéldegzetek
eresztik szélnek emlékképemet,
mit vásznából kifognál,
hogy ellenemre fordíts.

Tenger homoknyomában
kik járnak, talpalatnyi
helyet sem hagyva lábam
megvetni vagy lerakni?
Füredőtörülközőm teríteném,
tolakvón némelyik szélére lép,
beszennyezi a trampli –
hunyorlásába rázzam?

Rád hull sarad, ha tikkadt
fantáziád a baszk út
végéig föl sem izgat,
s hotelszobában alszunk.
Recepció lepelt a plázsra oszt,
bőrünkre só, homokszem, pára, kosz
ragad, ne mosd le, hagyd úgy,
égesse vállainkat.

Netánja tengeröble
a nászút nyárutóján
beszáradt köldöködbe,
ölében elnyugodtál.
Lélegzet-visszafojtva Isztria
topánkát húzgál női hisztire,
talpát kavics ne törje:
pipiskedik, guggol rád

cafkád Korfun, fotózta
idilled, önfeledtség
tudatra lelt azóta,
nekem hogy rosszul essék.
Könyvenként tépve ívet, fedlapot
fölgyújtottam: pernyéllett, hamvadott,
mind Őt hirdette, szórta
lángját a nyomdafesték.

Megsemmisíti máglyám
 rút skalpok gyűjteményét –
 partokra vetve hágjál,
 márványlapon kefélj szét!
 Dagály frottírt vegyít a messzivel,
 meztlenül habokba veszni el
 ne félj, ölelj, tovább fáj
 őszinte szembenézés.

Neked való szigetlak
 világítótoronnyal:
 sziklához vizet csap
 a brit komp, súlya nyomja
 hullámainkat, éjjel munkagép
 hengerlésétől döng a hordalék,
 Santandert húzza-vonja,
 alatta összelappad.

Tompított lámpabúra
 szitáló port nyalából,
 bokánk iszapba fúrva
 merészkedünk a távol,
 ki tudja, hol zúgó tajtékokig,
 eltespedünk, vízár ha átbukik
 a cseppnyi fényhatáron
 sötétségből azúrba.

